

Roodzwenk als middel om *real golf* terug te brengen in VS

Bandon Dunes brengt *real golf* en *fine fescues* terug in the USA

Ken Nice, director of agronomy

Het punt met vooroordelen is dat ze vaak gewoon waar zijn. Amerikanen zijn wat forser en de standaard Amerikaanse witstruisgreen wordt in onze ogen zwaar overbested. Maar dat vooroordelen toch niet altijd kloppen, bewijst Ken Nice, *director of agronomy* van de 85 holes grote golfbaan Bandon Dunes, of beter gezegd: de verzameling golfbanen. Nice gebruikt minder dan 100 kilo pure stikstof op zijn greens, die voor honderd procent zijn ingezaaid met wat waarschijnlijk het meest duurzame golfgras is: roodzwenk. Ken Nice was de opvallende eregast op de vijftiende Barenbrug-golfdag, waar hij op uitnodiging van Christiaan Arends van Barenbrug een presentatie mocht geven over de vijf golfbanen waarover hij de scepter zwaait. Dat doet Ken Nice niet alleen. De vijf banen van Bandon Dunes hebben allemaal hun eigen superintendant en hun eigen karakter en zijn zelfs door verschillende golfarchitecten aangelegd. Verder hebben de banen veel gemeenschappelijk: allemaal roodzwenk, zoals gezegd, maar ook alle-

maal pushup greens. Dat betekent dat alles met lokale grond is gemaakt en dat de greens feitelijk niet meer zijn dan een hoop grond die door een bulldozer bij elkaar is geschoven. Zelfs zonder drainage.

Gras

Deze *director of agronomy* gebruikt roodzwenk niet alleen op de greens. Ook de rest van de baan is hiermee ingezaaid. De specifieke rassen die ingezaaid zijn, zijn het hardzwenk- of schapengrassras Bridgeport II (*Festuca rubra commutata*) en het in Nederland veel bekendere Barcrown, dat een roodzwenkgras met fijne uitlopers is (*Festuca rubra*). Dat wil niet zeggen dat de Bandon Dunes-banen monoculturen zijn van deze twee grassen. Veel van de banen zijn in een eerder stadium ingezaaid met struisgrassen. Dat de Bandon Dunes-banen van tee tot green met één grasmengsel zijn ingezaaid, maakt de banen in Amerikaanse ogen extra bijzonder. Amerikaanse golfconsumenten zijn gewend aan

een baan die bijna uit elkaar spat van de definitie. Ieder stukje golfbaan heeft zijn eigen maaihoogte en is duidelijk te onderscheiden van de rest van de baan. Op Bandon Dunes ontbreekt dat geheel, in de Schotse en Ierse traditie, en is het hele beeld veel natuurlijker.

Wenskaarten

Eigenaar van de vijf banen waaruit Bandon Dunes bestaat is Mike Keiser, een zakenman die zijn fortuin heeft gemaakt met een concern dat wenskaarten maakt. Met het geld dat hij met dit bedrijf verdiende, startte hij in de jaren negentig een golfbaan aan de oostkust. Eind vorige eeuw verkocht Keiser deze baan en begon hij helemaal opnieuw. De nieuwe locatie was de staat Oregon, direct aan de Pacific en de ideale plaats om een echte linkcourse te bouwen, helemaal naar Schots of Iers voorbeeld. In 1999 werd de eerste golfbaan opgeleverd, vlakbij het dorpje Bandon. Na de eerste baan, Bandon Dunes, volgden nog vier andere banen: Pacific Dunes in 2001, Bandon

Wat zijn de stereotiepe vooroordelen over de Amerikaan? Kort geschoren 'mari-nierskoppie' en fors wat kilo's te veel. Dezelfde vooroordelen bestaan ook over Amerikaanse greens: kort geschoren rond de twee millimeter en iedere dag een stevige dosis stikstof om de groei erin te houden.

Auteur: Hein van Iersel

Trails in 2005, Old Macdonald in 2010 en vorig jaar ten slotte Bandon Preserve. Hoewel er tussen deze vijf banen forse verschillen bestaan, gaan ze allemaal uit van hetzelfde basisidee. Het gaat om golf en niet om frivoliteiten als super-de-luxe zwembaden of vastgoed rondom de golfbaan. Al dat soort zaken, die in Amerika heel gebruikelijk zijn op toeristische golfbestemmingen, ontbreken op Bandon Dunes. Het gaat om golf en niets meer. Zelfs het in Amerika doorgaans onvermijdelijke golfwagentje ontbreekt in Bandon Dunes. Volgens Keiser kan golf alleen gespeeld worden

als je loopt. Wel staat iedere morgen een bataljon van honderden caddies klaar.

Ken Nice: 'Wij willen onze spelers een *golf adventure* bieden, iets heel anders dan wat ze op hun homecourse tegenkomen. En wat blijkt? De mensen vinden het leuk.'

Leuk is daarbij trouwens een understatement van jewelste. De Bandon Dunes-banen scoren enorm hoog op de bekende lijstjes van beste, mooiste en geweldigste golfbanen en de golfers die ik zelf ken die op Bandon Dunes hebben gespeeld, zijn razend enthousiast.

Positionering en marketing

Zouden golfers thuis misschien geklaagd hebben over het gebrek aan definitie in de baan en de in Amerikaanse ogen ruige uitstraling van bunkers en roughs, op Bandon Dunes is dat juist onderdeel van het avontuur en herkennen mensen dat als onderdeel van het Bandon Dunes-gevoel. Op het gebied van marketing en positionering wil de club dan ook de belevenis van de Ierse en Schotse linkscourses benaderen. En de Amerikaanse golfconsument, die verwend is met supergemanicuurd golfbanen, heeft het concept van Keiser omarmd. Dat blijkt wel uit de recensies in de toonaangevende Amerikaanse golfbladen. Daar blijkt de marketingafdeling van Bandon Dunes zelfs specifiek op te sturen. De promotie van de baan is er grotendeels op gericht om beroemde golfjournalisten naar de baan te halen in de hoop dat ze er een positief verhaal over schrijven. Het concept van de baan is verder helemaal gericht op het Amerikaanse toeristische model. Amerikanen hebben veel minder vrije dagen dan Europeanen, die ze doorgaans besteden aan ultrakorte vakanties van drie of vier dagen. Genoeg om een aantal rondjes golf te spelen.

'Het gaat niet om duurzaamheid, maar om de beleving van de golfer'

Goedkoop gebouwd

De belangrijkste succesfactoren voor Bandon Dunes zijn de natuurlijke terreinomstandigheden en het klimaat in deze uithoek van Amerika. Ken Nice hierover: 'Bandon Dunes ligt op een terrein dat voor landbouw weinig tot geen waarde heeft, maar voor golf is het ideaal. Overal en altijd zand. Wellicht iets aan de fijne kant, maar het voldoet prima en er zitten bijna geen slibdeeltjes in.'

Dat betekent dat op alle vijf de banen van Bandon Dunes de greens aangelegd zijn met aanwezig zand en daarmee veel goedkoper gebouwd zijn dan veel andere banen. Daarnaast is het onderhoud ook nog eens veel goedkoper en duurzamer dan bij een witstruisbaan in dezelfde kwaliteitscategorie. Ken Nice: 'Natuurlijk is het mooi meegenomen dat wij goedkoper en duurzamer kunnen werken door onze keus van gras en de ideale golfondergrond; maar dat is niet de reden dat we het doen. Het gaat niet om duurzaamheid, maar om de beleving van de golfer.'

1.500 hectare

De vijf Bandon Dunes-golfbanen liggen op een terrein van totaal 1500 hectares dat direct aan de oceaan ligt. Iedere golfbaan heeft zijn eigen golfcourse-superintendent met zijn eigen greenkeepersstaf. Deze superintendents zijn in principe verantwoordelijk voor hun eigen golfbaan en mogen zelf greenkeepers aannemen en ontslaan. Alleen als het om staffuncties gaat, wordt naast de superintendent van de baan ook Ken Nice ingeschakeld.

Bemesting

Op het gebied van bemesting hanteert Ken Nice een no-nonsensebenadering. Niks geen dure meststoffen, wel wordt alles als bladbemesting toegediend. Bandon Dunes koopt de meststoffen in ongemengde vorm en mixt ze naar behoefte op de baan. Het bemesten zelf is wel erg arbeidsintensief. Er zijn voor de banen in totaal zeven veldspuiten ter beschikking die de meststoffen via spoon feeding aan het gras toedienen. Ken Nice geeft ironisch commentaar op de peperdure meststoffen van merken als Floratine: 'We don't go fancy' en 'Mijn gras heeft geen Gibberellinezuur nodig om te groeien.' Op Bandon Dunes beregent men de fairways,

maar naar eigen zeggen van Nice *to the bare minimum*. De fairways mogen niet afsterven, maar mogen best bruin wegkleuren. Helemaal in de Ierse en Schotse traditie geldt de slogan: *brown is beautiful*. Belangrijk onderdeel van het onderhoudsprogramma is verder het topdressen. Ook dat gebeurt net als het bemesten: frequent, maar iedere keer een beetje. Minimaal eens per twee weken wordt getopdrest, waarbij men niet bang hoeft te zijn dat er binnenkort een tekort aan zand zal optreden. In een eigen groeve heeft Bandon Dunes een voorraadje zand klaarliggen, dat goed is voor minimaal veertig jaar. Ook op het gebied van beluchten heeft men op de baan eigen gedachtes. *Hollow tines* zijn uit den boze. Wel wordt er regelmatig belucht met massieve pennen. Het idee daarachter is dat er minimaal vilt in de mat zit door de zeer lage stikstofgift, en wat er niet in zit, hoeft er ook niet uit. Problemen met water verwacht Nice dan ook niet: 'It has been draining for centuries.' Waarom zou dat ineens stoppen?

Bandon Dunes bestaat uit de volgende banen:

- 1999 Bandon Dunes: golfarchitect Davis Kidd
- 2001 Pacific Dunes: golfarchitect Tom Doak
- 2005 Bandon Trails: golfarchitect Bill Coore, Ben Crenshaw
- 2010 Old Macdonald: golfarchitect Tom Doak, Jim Urbina
- 2012 Bandon Preserve: golfarchitect Bill Coore, Ben Crenshaw

Stuur dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-4080>

	Jan	Feb	Maart	April	Mei	Juni	July	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
hoogste temp in °C	12,2	13,3	13,3	14,4	16,1	17,7	19,4	20,0	20,0	17,7	13,9	12,4
Laagste temp	3,3	3,8	4,4	5,0	7,2	9,4	10,5	10,5	8,9	6,6	5,0	3,3
Neerslag	23.4	19.7	18.8	11.7	8.0	4.0	1.0	2.4	4.0	9.9	23.2	24.7

Temperatuur en neerslag Bandon Dunes: